

Mihael, 46) Slivnikar Marko. Proti nam glasovali so: 1) Kokošinek Anton, 2) Kamenik Anton 3) Matjее Jakob, 4) Mlinšek Gašpar, 5) Večko Anton, 6) Vokovnik Franc — le-ti so iz Vitanja in Skomra. K volitvi niso prišli: 1) Cugmas, 3) Kriehbaum Karl, 3) Kotnik Matevž, 4) Sproger N., 5) Jonke.

Od Rogaškega okraja. Nemškoliberalni voz, na kojem so tukajšnji Rogačko-Slatinski posil-nemci svoje nemčursko-liberalno maslo dolgo vozili, tiči že v blatu! Bog pomagaj! Je že tako. Danes meni, jutri tebi! Zadnje volitve so sijajno izpadle. Naš poslanec č. g. Bož. Raič sme s ponosom na Dunaj iti, on ima za seboj vse volilce — pardon ne vseh! Stara „Kostrivniška garda“ še diha. Na dan volitve v Rogatec poslala je nemško-liberalna Kostrivnica dva gardista tje, naj bi ona nemško-liberalno čast rešila. Prišla sta občinski predstojnik in občinski sluga v Rogatec; pa o joj! tam so bili zbrani že sami slovenski poštenjaki, kojih geslo je bilo: „Raič!“ Kaj storiti? beži, beži! Samo dva sta, pa še ne vesta, koga bi volila. Hvala Bogu pokazalo se je, da v slovenskih pokrajinah liberalizem pojmlje. Celo Slatinski direktor s celo svojo gardo ga ne more več vzdržati. Upamo, da se bode s časom tudi Kostrivnica — spametovala! Živili slovenski volilci!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar došli so 13. junija iz Feldafinga v Monakovo, ter so bili na kolodvoru sprejeti od prince Leopolda in od princesinje Gizele; 14. pa so se zopet odpeljali na Dunaj. Razni listi zopet mnogo pišejo o shodu treh cesarjev. Trdijo namreč, da bode shod na gradu Zakopi na Českem. — Volitve za državni zbor so končane; v štajerskem veleposestvu izvoljeni so bili trije nemškoliberalci; veleposestniki v Dalmaciji izvolili so državnim poslancem Borellija (narodnega) z 215 glasovi proti Lapenni. Novi državni zbor ima tedaj tako lice: Izmed 353 poslancev pripada jih desnici 192, nemško-liberalcem 132, štirje so antisemitje, trije demokratje in 22 Coroninijevcev. „Gazzeta narodowa“ dobila je iz Dunaja poročilo, da se bodo v našem ministerstvu izvršile nekatere spremembe. „Politika“ pa poroča, da so vse vesti o takih spremembah izmišljene. Preteklo soboto otvorili so slovesno železnico Mostar-Metković; deželni namestnik in general baron Appel pozdravil je ministra Kal-lay-a s prošnjo, naj blagovoli presvitlemu cesarju javiti najvdanejšo zahvalo za ta dokaz cesarske milosti. Kraljevi komisar pri cerkvenem kongresu ogerskih Srbov v Karlovcih, bode Eduard plem. Szentkotolna.

Vnanje države. Angleško liberalno ministertvo je odstopilo; kraljica je vzprejela demisijo ter poklicala lorda Salisbury, da predloži novo ministarsko listo; Salisbury je prevzel ponudbo, da sestavi novi kabinet. — Švicarski zvezni svet vzprejel je postavo o obdačenji špirituoznih pijač. —

Na Francoskem umrl je admiral Courbet. — Po novi pogodbi med Francozi in Kitajci, katera je uže podpisana, je določeno, da Kitajci ne smejo na Francosko, Francozi pa ne na Kitajsko zemljo. — Na Španskem davi ljudi kolera; v Madridu napravili so veliko bolenišnico za bolenike za kolero. Mnogo jih je uže pomrlo v Madridu, največ pa v pokrajinah Mureiji in Valenciji. V pokrajini Valenciji je 23 vasi okuženih; v Alberique je zbolelo 159 oseb za kolero in izmed teh jih je 60 umrlo. — V Berlinu umrl je princ Friderik Karol, kateri je bil jedini sin princea Karola, brata cesarja Viljema. — Kakor angleški listi poročajo, si namerava Mahdi osvojiti Egipet in Arabijo. — Dogovori mej Rusijo in Anglijo zaradi afganske meje so že končani, pa ne podpisani, ker je nenadoma odstopilo angleško ministerstvo.

Za poduk in kratek čas.

Kuga na slov. štajerskem.

IV. Vseh pričajočih se je sveta groza polastila; glasen jok se je razlegel po cerkvi, in če kedaj, puhtele so gotovo takrat goreče molitve in prošnje k Bogu, naj bi milostljivo odvrnil hudo obiskovanje od mesta. Pri tej priložnosti je mestni župan Bolfenk Zauner v imenu vsega mesta še obljubil, da hoče v čast sv. Jožefu postaviti cerkev. Uže l. 1681 bila je postavljena na severno-vzhodni strani od mesta na zeleni trati, kjer je dendenes mestno pokopališče. Ker je pa zelo majhna bila, so jo l. 1683 s prostovoljnimi darovi povečali. Imela je 4 oltarje. Pri njej je navadno en eremit stanoval. Papež Inocencij XI. so dne 20. julija 1688 podelili popolne odpustke vsem, ki bodo po prejetih zakramentih sv. pokore in presv. rešnjega Telesa to cerkev dne 3. maja obiskali in v njej na namen sv. katoliške cerkve molili. Zato so dušni pastirji vodili od blizo in daleč v procesijah svoje ovčice tje. Dne 30. oktobra l. 1707 je ovo cerkvico posvetil sekovski knezoškof Franc Anton grof Wagensberg. L. 1787 zadela je vsled ukaza cesarja Jožefa II. tudi njo osoda, da je bila za 900 gold. prodana in potem podrt.

Zgorej omenjene obljube nam kažejo, kako težavne dolžnosti je stiskano ljudstvo sebi in svojim naložilo, da bi pri Bogu izprosilo usmiljenje. Toda komaj so dnevi britkosti minoli, so tudi obljube bile pozabljene. Sekovski škof Ivan Ernest grof Thun je Ptujčane sicer odvezal od tega, da jim pri procesiji ni bilo treba bosim hoditi, a tudi vse drugo se je uže zdavnej opustilo; težko da še kateri meščan misli dendenes na storjene obljube.

Proti jeseni l. 1680 je bila kuga v mestu precej prenehala, pa v Halozah, posebno okoli Leskoveca še je hudo morila. Ker še niso imeli ondi lastnega duhovnika, ampak so morali hoditi k sv. Vidu, kamor je cerkev sv. Andraša ko podružnica spadala, prosil je lastnik Borla, Jurij Friderik grof Sauer